

Dům na konci města - Maxa, Martin

D Hmi G A

D Hmi
Znám dům na konci města,
G A
stranou od lidí a v něm bledá nevěsta
D Hmi
prochází řadou svých komnat
G A
a není bez viny, že líné vteřiny
jedna druhou tak pomalu střídá
ten kdo čas uhranul, zřejmě si umanul,
že byla hříšná a marnivá
a že jí za pýchu samotou v přepychu potrestá.
Tenkrát před léty věci se zdály
jasnější nad slunce, kdo by chtěl navěky v garsonce
po ránu nad hrnkem kávy
cítit se bez viny zatímco vteřiny,
ty malé zlodějky kradou mu z mládí
to člověk osudu snadno a bez studu
naučí vzpírat se a trochu lhát
protože netuší, že hřích pod retuší
D Hmi G A
je hříchem dál.
Emi D
R: Pár kroků od ráje stihne tě
G D
déšť a z tajných přání
Hmi Emi Hmi
je rázem jen iluze pouhá na kůži smáčená
Emi D
teď náhle bledá je ve smyčkách
G D
cest ztracená holka
Hmi Emi G
jen které se do duše divná předtucha tiše vkrádá
V patách zdivočelá smečka
vzpomínek krade Ti dech z plic
ta z lovců nadělá oběti
prošlý směnky dávno už neplatí
a koně zchvácení klesají v opratích
kolem se kruh zvolna uzavírá,
byla to past a v ní žádná škvíra
Tě nespasí, co víc - málo máš času
D
snad jednou pochopíš jak se to mohlo stát
Hmi G A
přece nejsi už holka mladá
D Hmi G A
to znáš dávno nejsi už holka mladá.
Až se ten dům na konci města ztratí v břechtanu,
pak možná bledá nevěsta pochopí v nádheře komnat
proč květy nevoní a nikdo nezvoní
a proč ta její vášnivá láska je s dechem u konce
a v tiché garsonce gramofon dohrál - jen deska praská
a kdo je bez viny umělé květiny mu zavoní.